

[Industriministeren]

kan få tilbudt bl.a. varer på gunstige vilkår. Et pengeinstituts afgivelse af tilbud om indkøb af varer til rabatpris kan ikke anses for pengeinstitutvirksomhed og vil derfor være i strid med bank- og sparekasselovens § 1, stk. 3.

I de mig bekendte ordninger handler de deltagende direkte med den enkelte detailhandler. Såfremt de kunder, der deltager i pengeinstituttets arrangement, opnår rabat eller anden særfordel i forhold til den øvrige kundekreds, vil detailhandleren være omfattet af prismærkningslovens bestemmelser om skiltning med organiseret rabat.

Spm. nr. S 1113

Til *industriministeren* (14/8 90) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Vil ministeren foranledige, at de selskaber, der formidler de såkaldte billige billån, overholder reglen om god markedsføringsskik med hensyn til ændring af rentesatsen og information til forbrugerne?«

Begrundelse

Baggrunden for spørgsmålet er, at det af pressen – SiD's Fagblad nr. 20 – er fremgået, at et finansieringsselskab forhøjer den aftalte rente ud over, hvad Nationalbankens udlånsrente foranlediger til. Forbrugeren får herved et lån til en højere rente, end der er aftalt ved lånets indgåelse. Lånets terminsbeløb ændres ikke, men det gør derimod lånets løbetid. Tilmed er forbrugeren – låntageren – ikke blevet orienteret om ændringen, hverken om rentens størrelse eller den forlængede løbetid. Der er eksempler på, at lån optaget til 13 pct. for 2 år siden i dag koster 16,5 pct. i rente. Hverken rentepolitikken eller den mangelfulde information opfylder kravet om god markedsføringsskik.

Svar (22/8 90):

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Den nye lov om kreditaftaler, der træder i kraft den 1. januar 1991, indeholder en bestemmelse, hvorefter der i lån til forbrugere alene kan aftales en variabel forrentning, hvis renten helt eller delvis varierer med størrelsen af Nationalbankens diskonto eller lignende forhold, som selskaberne er uden indflydelse på. Denne regel gælder dog ikke for lån i pengeinstitutter

Se evt. tillige henvisningsoversigt på sp. 11471.

og realkreditinstitutter. Det fremgår endvidere af loven, at forbrugerne skal informeres om enhver ændring i den årlige nominelle rente eller de øvrige kreditomkostninger, når ændringen indtræder. Oplysning om ændringen skal gives særskilt til forbrugeren eller ved annoncering i dagspressen i forbindelse med oplysning om ændringen i det førstkommende kontoudtog. Lovens bestemmelser kan ikke ved forudgående aftale fraviges til skade for forbrugeren.

Forbrugerombudsmanden har oplyst, at han ikke agter at tage sagen op i relation til markedsføringsloven, da problemet vil blive løst ved de nye regler, der snart træder i kraft.

Lån i pengeinstitutter er som nævnt undtaget fra den nye maksimeringsregel. Forbrugerombudsmanden har dog oplyst, at han har meddelt Finansrådet, at renteændringsklausuler, der efter deres ordlyd giver pengeinstitutterne en helt fri og ubegrænset adgang til ensidigt at ændre renten, ikke bør opretholdes. Finansrådet har givet Forbrugerombudsmanden tilsagn om, at der vil ske en revision af pengeinstitutternes forretningsvilkår inden årets udgang.

Spm. nr. S 1114

Til *sundhedsministeren* (14/8 90) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Ministeren bedes oplyse, hvem der har det sygeplejemæssige ansvar for sygeplejen i Grønland efter nedlæggelsen af stillingen som landsygeplejerske i Grønland?«

Begrundelse

Landssygeplejerskens opgaver var bl.a. at sikre sygeplejemæssigt forsvarlige tilstande i såvel byer som bygder i Grønland. Den overordnede ledelse mangler tilsyneladende efter nedlæggelsen af landsygeplejerskestillingen. Det synes at afstedkomme en uholdbar situation.

Konsekvenserne kan også meget let betyde vakante stillinger i lokalområderne og en manglende overordnet fremtidig planlægning. Regeringen må påtage sig ansvaret for denne tilsyneladende u hensigtsmæssige besparelse i det grønlandske sundhedsvæsen.

Svar (23/8 90):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):